

WWO.050.8.2015.JGA

4-0-107-2016

Warszawa, dnia 15 kwietnia 2016r.

Decyzja w sprawie interpretacji

art. 22 i 22b ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2016 roku

Na podstawie art. 10 i 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004 o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 roku, poz. 584) Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej: PFRON) stwierdza, że stanowisko sp. z o.o. z siedzibą w [] (zwanego dalej: Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 24 marca 2016 roku o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie zdarzenia przyszłego tj. interpretacji art. 22 i 22b ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2016 roku:

- w zakresie pytania 1 i 3 – **jest co do zasady prawidłowe,**
- w zakresie pytania 2 – **jest nieprawidłowe.**

Uzasadnienie

W dniu 24 marca 2016 roku (data wpływu do PFRON: 30 marca 2016 r.) Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie zdarzenia przyszłego tj. interpretacji art. 22 i 22b ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2016 roku

Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art. 10 i 10a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności

gospodarczej przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący przyszły stan faktyczny:

Jak wynika z treści wniosku Wnioskodawca jest wpisany do KRS pod numerem . Wnioskodawca jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność, zatrudnia ponad 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy i jest sprzedającym, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, uprawnionym do wystawiania informacji o kwocie obniżenia wpłat na Fundusz.

Wnioskodawca wskazuje na to, że na mocy ustawy z dnia 25 września 2015 roku o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1886) nadane zostało nowe brzmienie art. 22 ustawy o rehabilitacji oraz dodano do ustawy o rehabilitacji nowy przepis – art. 22b, co nasuwa, zdaniem Wnioskodawcy, problemy interpretacyjne w zakresie: obowiązku skorygowania wystawionych informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON ze względu na zastosowanie opustów, reklamacji, rabatów, a także ze względu na powstałe błędy rachunkowe wynikające z oczywistych omyłek; obowiązku korygowania wystawionych informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON ze względu na ponowne zaliczanie do stanu zatrudnienia niepełnosprawnych pracowników, którzy oczekiwali na wydanie nowego orzeczenia oraz w zakresie kary finansowej za niewydanie informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON.

W związku z powyższym zadano następujące pytania:

1. Czy powstaje obowiązek skorygowania wystawionych informacji o uldze dla kontrahentów np. ze względu na zastosowanie przez uprawnionego sprzedającego opustów, rabatów, reklamacji, a także ze względu na powstałe błędy rachunkowe wynikające z oczywistych omyłek jeśli tak to w jakim okresie należy ująć korekty?
2. Czy u uprawnionego sprzedającego powstaje kara finansowa z tytułu niewystawiania informacji o kwocie obniżenia kwoty ulgi nabywcom produkcji lub usługi, z wyłączeniem handlu, odpowiednio wytworzonej lub świadczonej w danym miesiącu?

3. Czy powstaje obowiązek skorygowania wcześniej wystawionych informacji o uldze dla kontrahentów ze względu na ponowne zaliczanie do stanu zatrudnienia niepełnosprawnych pracowników uprawnionego sprzedającego (w poprzednich miesiącach pracownicy byli w tzw. okresie oczekiwania na orzeczenie) w konsekwencji czy powstaje również obowiązek uwzględniania wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych (znaczny i umiarkowany stopień niepełnosprawności) wystawionych informacji o uldze?

Na tle przedstawionego stanu faktycznego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Przy założeniu, że PFRON, zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, stanowi państwowy fundusz celowy, PFRON można uznać za państwową jednostkę organizacyjną w rozumieniu art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Fundusz rehabilitacji tworzony na podstawie art. 33 ustawy o rehabilitacji pochodzi w części z daniny publicznej w rozumieniu art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a jego zwrot do PFRON stanowi uiszczenie takiej daniny.

Przepis art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji stanowi, że *wpłaty na Fundusz, o których mowa w art. 21, ulegają obniżeniu z tytułu zakupu usługi, z wyłączeniem handlu, lub produkcji pracodawcy zatrudniającego co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, który osiąga wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych będących:*

- 1) osobami niepełnosprawnymi zaliczonymi do znacznego stopnia niepełnosprawności lub*
- 2) osobami niewidomymi, psychicznie chorymi lub upośledzonymi umysłowo lub osobami z całościowymi zaburzeniami rozwojowymi lub epilepsją - zaliczonymi do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności*

- w wysokości co najmniej 30%, zwanego dalej "sprzedającym".

Odnosząc się do kwestii podniesionych w pytaniu pierwszym: art. 22 ust. 6 ustawy o rehabilitacji stanowi, że: *wskaźnik udziału przychodów, o którym mowa w ust. 3, stanowi iloraz przychodu ze sprzedaży własnych usług, z wyłączeniem handlu, lub produkcji*

sprzedającego, zrealizowanych w danym miesiącu na rzecz pracodawcy zobowiązanego do wpłat, o których mowa w art. 21, zwanego dalej "nabywcą", i przychodu ogółem uzyskanego w tym miesiącu ze sprzedaży własnej produkcji lub usług, z wyłączeniem handlu.

Ustawa o rehabilitacji nie definiuje pojęcia „przychód”, konieczne jest więc odwołanie się do innych aktów prawnych. Jak wskazało Biuro Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych w piśmie z dnia 27 czerwca 2013 roku znak: BON-I-52311-222-2-LK/2013: *przepisy ustawy nie definiują w szczególności sposobu pojęcia przychód. Oznacza to konieczność odwołania się do przepisów systemowo regulujących tę kwestię, a więc do przepisów podatkowych. Także na gruncie tych przepisów należy oceniać wpływ różnych zdarzeń na zmianę wielkości przychodu za miesiąc, którego dotyczy faktura. Jeśli zatem kwota przychodu od nabywcy i ogółem za dany miesiąc została ustalona nieprawidłowo lub uległa zmianie w wyniku zdarzenia skutkującego w ten sposób na gruncie przepisów podatkowych, to należy także skorygować wszystkie informacje, w których określono przychody w innej wysokości. Natomiast w przypadkach, w których przepisy podatkowe skutkują korektą przychodów w innych miesiącach niż miesiąc, którego dotyczy informacja (co w świetle interpretacji IS w Poznaniu z dnia 10 listopada 2008 roku – ILP83/423-509/08-2/IS może dotyczyć niektórych sytuacji związanych ze zwrotem zakupionych towarów) – wartość przychodu w miesiącu, którego dotyczy informacja, pozostaje bez zmian, a zmniejszeniu ulega przychód w miesiącu wystawienia faktury korygującej.*

Oznacza to jednak konieczność skorygowania informacji wystawionej nabywcy, jednak nie w zakresie dotyczącym przychodu, a kwoty zapłaconej, od której, zgodnie z art. 22 ust. 8 pkt 1 ustawy o rehabilitacji, nie może być wyższa od kwoty ulgi. Przepis ten zapobiega zatem nadużyciu prawa do uzyskania ulgi. Należy bowiem wskazać, że z faktury korygującej skutkującej w zakresie przychodów, w miesiącu jej wystawienia wynika także korekta kwoty należnej do zapłaty za przedmiot kooperacji, co wymaga ponownego ustalenia kwot ulgi dla kontrahenta, którego dotyczyła korekta faktury. Należy wskazać także, że niezależnie od powyższego, skutki sprzedaży ze zwrotem, w tym wystawianie informacji o wysokości ulgi, podlegają ocenie w zakresie wynikającym z art. 5 i 58 Kodeksu cywilnego.

Jak więc wynika z treści powyższego pisma sprzedający, w przypadku np. zwrotu zakupionego przez nabywcę towaru, powinien dokonać korekty kwoty przychodu w miesiącu, w którym wystawił fakturę korygującą oraz korekty wystawionych informacji o kwocie obniżenia z uwagi na zawyżoną kwotę zapłaconą przez nabywcę.

Zgodnie z art. 22b ust. 1 ustawy o rehabilitacji, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 roku:

Sprzedający dokonuje wpłaty na Fundusz w wysokości:

1) 5% sumy kwot obniżenia wykazanych w informacjach o kwocie obniżenia, które nie zostały ujęte w ewidencji lub w informacjach, o których mowa odpowiednio w art. 22 ust. 10 pkt 2 i 3,

2) 10% kwoty obniżenia wykazanej w informacji o kwocie obniżenia w przypadku naruszenia terminu, o którym mowa w art. 22 ust. 10 pkt 1,

3) 30% kwoty obniżenia wykazanej w informacji o kwocie obniżenia, w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 1,

4) trzykrotności kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy prawidłowo obliczoną, a zawyżoną kwotą obniżenia, nie wyższej jednak niż 30% kwoty obniżenia wykazanej w informacji, o której mowa w pkt 3, w przypadku podania niezgodnych ze stanem faktycznym danych skutkujących zawyżeniem kwoty obniżenia w tej informacji

- w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym te okoliczności zostały ujawnione w wyniku kontroli, o której mowa w art. 22a, lub czynności sprawdzającej, o której mowa w art. 272 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.), zwanej dalej "Ordynacją podatkową".

Z treści powyższego przepisu wynika, że w przypadku naruszenia terminu, o którym mowa w art. 22 ust. 10 pkt 1 ustawy o rehabilitacji (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2016 roku), czyli w przypadku wystawienia informacji o kwocie obniżenia niezwłocznie po terminowym uregulowaniu należności, jednak nie później niż do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przypadał termin płatności za zakup. Niewystawienie informacji w tym terminie będzie skutkowało naliczeniem sankcji. Niewystawienie kontrahentowi informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON stanowi niedotrzymanie terminu do jej wystawienia i jest zdarzeniem powodującym naliczenie sankcji zgodnie z art. 22b ust. 1 pkt 2 ustawy o rehabilitacji w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2016 roku.

Odnosząc się do kwestii przedstawionych w trzecim pytaniu należy wskazać, że z przepisu art. 2 a ust. 1 ustawy o rehabilitacji wynika, że osobę *niepełnosprawną wlicza się do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych począwszy od dnia przedstawienia pracodawcy orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność.*

Jednak w przypadku przedłożenia pracodawcy kolejnego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności osobę niepełnosprawną wlicza się do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych począwszy od dnia złożenia wniosku o wydanie orzeczenia, jeżeli z orzeczenia wynika, że w tym okresie osoba ta była niepełnosprawna, a wniosek o wydanie orzeczenia został złożony nie później niż w dniu następującym po dniu, w którym upłynął

termin ważności poprzedniego orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność (art. 22 ust. 2 ustawy o rehabilitacji). Bez względu na datę złożenia wniosku o wydanie kolejnego orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność, osobę niepełnosprawną wlicza się do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych również w okresie do 3 miesięcy poprzedzających dzień przedstawienia pracodawcy kolejnego orzeczenia, jeżeli z treści tego orzeczenia wynika, że w tym okresie osoba ta była niepełnosprawna (art. 22 ust. 3 ustawy o rehabilitacji).

Z treści przywołanego przepisu jednoznacznie wynika, że w przypadku, gdy pracownik w terminie złożył wniosek o wydanie kolejnego orzeczenia (czyli najpóźniej w dniu następnym po dniu w którym upłynął termin ważności poprzedniego orzeczenia) to pracodawca wlicza go do stanu zatrudnienia od dnia złożenia wniosku (przy założeniu, że z treści orzeczenia jednoznacznie wynika, że w tym okresie pracownik był osobą niepełnosprawną). Natomiast jeżeli pracownik nie złożył wniosku o wydanie kolejnego orzeczenia w terminie, o którym mowa w art. 2a ust. 2 ustawy o rehabilitacji, to pracodawca wlicza go wstecz do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych maksymalnie w okresie do 3 miesięcy wstecz licząc od daty przedstawienia pracodawcy kolejnego orzeczenia (art. 2a ust. 3 ustawy o rehabilitacji).

W powyżej przedstawionej sytuacji powstaje zatem obowiązek uwzględniania także wynagrodzeń tych pracowników (w stopniu umiarkowanym i znacznym) przy ponownym obliczaniu kwoty obniżenia wpłat na Fundusz, a sprzedający ma obowiązek skorygowania informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON i bezzwłocznego przekazania korekt nabywcom. Takie stanowisko potwierdziło też Biuro Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych, które w piśmie z dnia 27 czerwca 2013 roku znak: BON-I-52311-222-2-LK/2013 stwierdziło, że *w razie powzięcia wiadomości o zmianie ex post danych, na podstawie których obliczono kwotę ulgi, należy niezwłocznie skorygować uprzednio wystawioną informację.*

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Wydziału ds. Obowiązkowych

Etyla Dymarska

AS.04.2016

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Pracy i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.